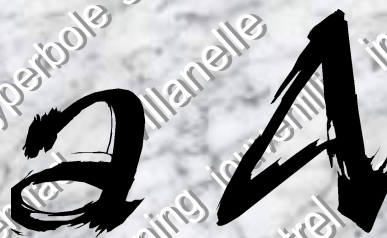

A Bilingual Dictionary of Annotated Literary Terms

absurd, the, a term derived from the *existentialism of Albert Camus, and often applied to the modern sense of human purposelessness in a universe without meaning and value. Many 20th-century writers of prose fiction have stressed the absurd nature of human existence: notable instances are the novels and stories of Franz Kafka, in which the characters face alarmingly incomprehensible predicaments. The critic Martin Esslin coined the phrase **theatre of absurd** in 1961 to refer to number of dramatists of the 1950s (led by Samuel Beckett and Eugène Ionesco) whose works evoke the absurd by abandoning logical form, character, and dialogue together with realistic illusion. The classic work of **absurdist** theatre is Beckett's *En attendant Godot* (*waiting for Godot*, 1952), which revives some of the conventions of clowning and *farce to represent the impossibility of purposeful

مکتب پوچی / ادبیات معنی باختگی این اصطلاح از *هستی شناسی آلبر کامو استخراج شده و اغلب به مواردی اطلاق می شود که در بر گیرنده مفهوم نوین بی هدفی و سرگردانی انسان در جهانی فاقد معنی و ارزش می باشد. بسیاری از رمان نویسان به نثر قرن بیستم بر ماهیت پوچ وجودی انسان تأکید کرده اند که از نمونه های برجسته آن داستان ها و رمان های فرانس کافکا می باشد. در داستان های فرانس کافکا شخصیت های داستان با شرایطی مبهم نگران کننده مواجه هستند. مارتین اسلین منتقد ادبی اصطلاح **تئاتر پوچ** را در سال ۱۹۶۱ برای اشاره به تعدادی از نمایشنامه نویسان دهه ۵۰ ابداع کرد (که توسط ساموئل بکت و اوژن یونسکو رهبری می شد) که آثار آن ها پوچی را با رها کردن ساختار منطقی داستان، شخصیت داستان و گفتگو همراه با پندارهای واقعیت گرا / **نالیستی** مطرح کرد. اثر کلاسیک تئاتر **پوچ گرابان** به نام **در انتظار گودو** (۱۹۵۲) نوشته بکت می باشد که احیاگر برخی از رسم و رسومات **دلفک بازی** و *نمایش مضحک/

action and the paralysis of human aspiration. Other dramatists associated with the theatre of the absurd include Edward Albee, Jean Genet, Harold Pinter, and Václav Havel.

لوده بازی جهت بازنمایی محال بودن کارهای هدفمند و فلج شدن آرمان های بشری می باشد. دیگر نمایشنامه نویسان مرتبط با تئاتر پوچی شامل نویسندگانی مانند ادوارد البی، ژان ژنه، هارولد پینتر و واکلاو هاول می باشد.